

Senada Užičanin

SVE ŠTO SMO ŽELJELI

Dok čekamo munje i gromove
Raščupana čvorišta

I
rascijepljeno
nebo
umetnuti u mrežu mozgova
slavimo neprolaznost

I
razbijenu česticu

Daleko od bogomolja dignutih u zrak
postali smo nadorganizam
glava prikačena na odijelo
sa superupijajućim
polimerom
I tijelo žohara

Povjerovali smo:
Život ne završava smrću
Sve tajne vremenosti
Ušili smo u tehnološki embrij

Čekamo bljesak kolektivne svijesti!

Noć je opora i bjesomučno tiha
Kao i mi
Kafka ne želi umrijeti
Preobrazit će se u kukca
I tako zavarat čovječanstvo

U nekom drugom prostoru
(nalik na fraktalnu geometriju)
Slabi će propasti
Selekcija je kao matica koja čeka da usmrti truta

Ja se do tada okrećem na vrteški
I lovim iskrckane fragmente
zbilje

raspršene u očima

Sve izgleda ubrzano
kao pokretna traka na bijelom platnu
na kojoj ljudi zijevaju i hvataju muhe u letu

Nedostaje mi boja
I gipsanih zavoja da njima obložim pinjatu
U nju strpam uhvaćenu spoznaju
Ljude bez mesa
I čula
Što lebde u prostoru
Nalik na mrave skupljene oko šećerne kocke
Što za rođenje im ne treba tuđe tijelo

U mom oku
bezbroy je sudbina privezano za konopac
I ništa se ne mijenja
osim brzine okretaja

NE LIČE SVE SMRTI NA HAD

Ti nisi moja sjenka
Ne dotičeš me ledenom rukom
Kao što to čine čuvari Hada

Ne, ja neću stati na zmijsku glavu
I čekati odbjeglog Orfeja
Što okreće glavu
Ne želim gledati sve Euridike što čekaju pjev

Moje smrti ne stanuju
U zamku obraslom mahovinom
Ne nose nevidljivi šljem
One šetaju gradom
One vode države
Svaki dan ustaju u 6 h
Zabiju palac u kožne čizme
Nestaju u oblaku dima
I pomrse konce u javnom prevozu
Suviše, krvavo, čiste

POVRATAK

Ja živjet ću u grafemu
Kao sjenka u pećini
Drevnih naroda
Rastočit ću svoje tijelo
Bjelinom što klizi niz zidove

Moje mjesto neće biti mrak
Titrat ću u svijesti
Na oronulim policama
Otvorenim ustima što mi izgovaraju ime

Tijelo ću skinut kao zmija kožu
Na mahovini
Klijat ću u polupraznoj čaši
Ispit će me žedni

Mirisat ću na klobuk mokre gljive
Neko će me progutat
I vratiti zemlji